

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Potestati Et Civibvs Florentinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

idem officium restituere procuretis, illum quem jamdictas litteras confiterit procurasse secundum constitutionem prefatam appellatione postposita puniatur. Quod si non ambo, alter vestrum &c. Datum ut supra.

EPISCOPO ET CAPITULO ELENENSI.

Epist. 24.
Ne contradi-
ctio unius præ-
velat alterius
publicam utili-
tatem.

AD nostram noveritis audientiam pervenisse quod hujusmodi consuetudo in vestra Ecclesia inolevit, quod si vos pro tractandis ipsius negotiis aliquando convenire contingat, licet omnibus Canonorum institutio vel negotij aliquis certa deliberatio & communis, utilis videatur, & revera nitatur consilio famiori, si tamen displiceat uni soli ratione aliqua non suffulto, sed ducto potius motu propriae voluntatis, totum illud evacuari asseritur, quantumcumque sit utile vel honestum quod ab aliis singulis comprobatur. Quia vero hæc animi perniciofa libertas, quæ per consuetudinem verbi dicitur approbata, sacris canonibus penitus inimica, apostolico debet moderamine coerceri, discretioni vestrae per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus ei de cetero nullatenus innitentes, ad communis juris observantiam redeatis. Datum Viterbij IV. Nonas Julij, anno decimo.

CLAROMONTENSI ET NIVERNENSI
Episcopis.

Epist. 87.
Contumaciter
eis causa. Epi-
scopi Aniciensis
advocatis civis
sunt.

EX parte dilectorum filiorum Aniciensium civium nostris est auribus intimatum quod licet à piæ rec. Lucio Papa prædecessore nostro bo. me. . . Aniciensis Episcopo fuerit sub officij pœna præceptum ne legitima viduarum matrimonia impediret, aut pro eis contrahendis seu decedentium sepulturis pecuniam exigeret contra canonicas sanctiones, vel à suis subditis extorqueri aut exigi patere, venerabilis frater noster. . . successor ipsius non solum hujusmodi postmodum attentavit, verum etiam dictos civis in iis & aliis molestando, excommunicationis & interdicti sententias jaculari præcipitanter in ipsos pro voluntate sua sine causa rationabili non formidat. Unde nos eidem Episcopo sub interminatione canonicæ pœnæ dedimus in præceptis ut quæ per ipsum vel Clericos suos ab eisdem civibus contra justitiam sunt extorta restituens & restitui faciens, ut tenetur, de cetero ab hujusmodi sic absteineat quod justam de se querelam non oporteat

iterari, propter quod manum nostram in ipsum gravare merito deberemus, dictos quoque civis aut eorum nuntios non impediat nec faciat impediri quod minus eundo & redeundo causam suam securè ac liberè prosequantur. Nos enim memoratis civibus per scripta nostra præcipiendo mandamus ut eidem reverentiam & obedientiam tam debitam quam devotam impendant, & laudabilem consuetudinem hæcenus observatam ex pia devotione parentum erga sepulturas carorum diligenter observent, ne forsitan ex fermento pravitate hæreticæ illam corrumpere videantur sub prætextu canonicæ puritatis. Ideoque fraternitati vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus ab Episcopo & civibus antedictis, monitione præmissa, per censuram ecclesiasticam factis appellatione remota præceptum nostrum inviolabiliter observari. Datum Viterbij Nonis Julij, anno decimo.

POTESTATI ET CIVIBVS
Florentinis.

Epist. 86.
Exhortatur ad
pacem & con-
cordiam.

SI diligenter attenditis quod providus pater sæpe servum à filio, sæpe verò filium à servo facit propter offensam utriuslibet vapulare, gaudio quod nuper de Senensium victoria concepistis non poteritis non miscere timorem, nescientes utrum eos Dominus coram vobis propter vestram humilitatem justitiam, an quia per ministerium vestrum illis apponere voluerit disciplinam, cum in uno formidabile videatur quod Assur virga furoris Domini afflixerit Dei populum; quanquam in altero securitas colligatur ex eo quod David in funda prostravit Philistæum. Licet autem Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio, qui superbis resistit; humilibus autem dat gratiam, vobis in ipsorum conflictu astutissimè credatur, triumphum tamen accepti gloriam viribus vestris non debetis adscribere, sed alienis peccatis potius imputare, non excedendo modum in facto, ne forsitan ei similes videamini cui contra populum furoris sui, secundum Prophetam, mandaturum se dicit Dominus ut auferat spolia & dividat prædam, & quasi lutum platearum in conculcatione ponat eundem. Ipse autem non sic arbitrabitur, sed ad conterendum erit cor ejus, & ad interjectionem gentium non paucarum. Cum ergo discordia tantæ causa in grande rerum dispendium, grave damnum corporum, & immane periculum animarum redundare

noscat, & ad nos tanto pertineat specialius revocare discordantes ad pacem quanto differentius præ ceteris hereditamus eandem, quibus eam mediator Dei & hominum Iesus Christus, cujus nos, licet indigni, vicem exercemus in terris, non solum nascendo per angelum nuntiavit *Gloria in excelsis Deo & in terra pax hominibus bonæ voluntatis* dicentem, verum etiam moriendo quasi testamento legavit, cum dixit *Pacem meam do vobis, pacem relinquo vobis*, ac resurgendo demum, *Pax vobis* discipulis suis inquam, per ipsos prædicandam intruxit, ad ipsam, si desuper datum fuerit, paterna sollicitudine vos duximus reducendos. Hinc est igitur quod dilectum filium nostrum G. sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem, quem nota prohibitas & experta prudentia specialiter nobis reddunt inter ceteros fratres nostros acceptum, pro reformanda pace inter vos ac Senenses prædictos, & captivis liberandis utrinque, curavimus destinare; universitatem vestram monentes attentius, propensius exhortantes, ac in remissionem vobis peccaminum injungentes, quatinus humilitatem, quæ vos creditur exaltasse, servantes, secundum providam exhortationem ipsius in eodem negotio efficaciter procedatis; sollicitè provisuri quod cum tractatus pacis, quem ad exhortationem nuntij nostri, prius quam fuissetis congressi, fecistis, habeatur in scriptis, totum accedere ad superbiam videretur & ab humilitate recedere quod ultra ipsum plus debito pro pace niteremini postulare, possètque non immeritò de vobis impleri sententia veritatis, quoniam qui se humiliat exaltabitur, & qui se exaltat humiliabitur, sacra contestante scriptura quoniam ante ruinam exaltabitur cor, id est, post exaltationem cordis ruina succedit. Et quidem ille vobis erit titulus gloriæ sempiternæ, si omnipotenti Deo dantes honorem, pro ipsius reverentia, non necessitate, sed humilitate coacti, ea post victoriam sitis mensura contenti quam ante victoriam approbavistis. Nos enim præfato Cardinali dedimus in mandatis ut ad ea quæ præmissimus peragenda prudenter insistat & diligenter attendat, in partem, si quam repererit contumacem, sublatâ appellatione, districtiōnis ecclesiasticæ promulgando censuram. Mandamus etiam universis Episcopis in Tuscia constitutis ut sententiam quam idem duxerit proferendam, inviolabiliter faciant ob-

servari. Datum Viterbij V. Idus Iulij, anno decimo.

PRIORI ET CONVENTUI
de Kyrcban.

Lim fuistis apostolatu nostro con-
questi quod venerabilis frater no-
ster Eboracensis Archiepiscopus & qui-
dam alij Ecclesiarum Prælati, contra pri-
vilegia Romanorum Pontificum vobis in-
dulta, vos, Ecclesias, & Clericos vestros
injustè suspendere non verentes, alias su-
per Ecclesiis & ecclesiasticis beneficiis in-
jurias vobis multiplices inferebant, &
prohibebant laicos in iis ad quæ teneban-
tur vestris Ecclesiis respondere. Vnde di-
lectis filiis. . . Abbati de Torenton. & con-
judicibus ejus dedimus in mandatis ut di-
ctum Archiepiscopum & alios per cen-
suram ecclesiasticam appellatione remota
compellerent ab indebita vestri molestia
desistere, ac de damnis & injuriis
irrogatis satisfactionem congruam exhi-
bere. Ipsi verò, sicut per suas nobis litte-
ras intimarunt, illos propter hoc sæpius
citaverunt. Sed idem Archiepiscopus per
annum integrum peremptoriè locis &
temporibus competentibus citatus ab ip-
sis, nec per se nec per idoneum responsa-
lem in eorum voluit presentia comparere,
quin imo per quasdam litteras ad venera-
bilem fratrem nostrum Saresberiensem
Episcopum & collegas ipsius impetratas à
nobis, in quibus de litteris nostris tem-
pore quidem & usu prioribus nulla men-
tio facta fuit, usque ad octo dienas gravi-
bus laboribus & expensis vos multociens
fatigavit. Quapropter prænominati judi-
ces vestri, habito prudentum consilio,
dictis Archiepiscopo & Episcopo Saresbe-
riensi ac sociis suis, ut ab injusta vexatio-
ne vestri desisterent, auctoritate aposto-
lica injunxerunt; à qua cum idem Archie-
piscopus desistere nunquam vellet, ipsum
à vestra, Clericorum, & Ecclesiarum ve-
strarum obedientia pro manifesta contu-
macia suspendere, donec affectus tædio
vobis in judicio responderet. Qui demum
multis peremptoriè citatus edictis per an-
num ei temporibus & locis competentibus
assignatis, per se vel responsalem suf-
ficientem in eorum comparere presentia
contumaciter recusavit. Proinde dicti ju-
dices in expensas per injustam ejus vexa-
tionem factas & probatas legitime, com-
petenti taxatione præmissa, vobis con-
demnarunt eundem. At ille nihilominus
apostolicæ sedis auctoritatem contem-
nens,

Epist. 87.
De confirma-
tione privile-
giorum.